

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.135 din 20 iulie 2012

Privind solutionarea contestatiei formulata de catre d-na x traducător autorizat cu domiciliul în localitatea x, str. xnr. x vila x, judetul Ilfov, înregistrata la D.G.F.P. Salaj sub nr. x din x.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Salaj a fost înștiințată de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Zalău, prin adresa nr. x din x cu privire la contestația formulată de către dna x împotriva Deciziei nr. x din data de x referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Contestația a fost înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Zalău sub numărul x din x, fiind formulată în termen și semnată prin x".

Constatand că în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 și 209 alin. (1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare D.G.F.P. Salaj este investită să se pronunțe asupra cauzei.

I. x formulează contestație împotriva Deciziei nr. x din data de x referitoare la obligațiile de plată accesorii solicitând anularea acesteia ca netemeinică și nelegală.

În susținerea acestei cereri arată următoarele:

1. Obligația principală de plată nu a ajuns la scadență

Din cuprinsul Deciziei și a anexei la aceasta rezultă că obligația accesorie constând în plata sumei de x lei a fost stabilită în sarcina Contestatoarei ca urmare a neîndeplinirii de către aceasta a obligației principale de plată în cuantum de x lei, obligație care ar fi fost stabilită prin Decizia x.

Ca o mențiune contestatară arată că până la data redactării contestației nu i-a fost comunicată Decizia x, drept urmare orice obligație de plată care ar fi stabilită în sarcina sa prin decizia menționată nu a ajuns la scadență.

Contestatarului i-a fost comunicată Decizia x decizie prin care s-a stabilit în sarcina suma de x lei reprezentând obligație fiscală principală, suma de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere.

Astfel exceptând data emiterii celor două decizii suma datorată de către contestatară este diferită. Astfel prin Decizia x s-a stabilit ca și cuantum de plată suma de x lei pe când prin Decizia x s-a stabilit în sarcina suma de x lei reprezentând obligație fiscală principală, suma de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere.

În baza celor de mai sus contestatară susține că este vorba despre două decizii diferite și că Decizia x nu i-a fost comunicată niciodată. Astfel în lipsa comunicării așa cum este prevăzut la art. 111 alin.(2) din Codul de procedură fiscală termenul de plată al

Elaborat de: Compartimentul de soluționare a contestațiilor
20.07.2012

sumei prevăzute în cadrul acesteia nu este încă determinat, în consecință obligația principală care ar fi fost stabilită în sarcina contestatarii nu a ajuns la scadență.

Arătând cele de mai sus contestatara solicită constatarea faptului că decizia este netemeinică și nelegală fiind emisă cu nerespectarea prevederilor imperative ale art. 19 din codul de procedură fiscală, stabilind în sarcina contestatarii o obligație de plată a dobânzii aferente unei sume de bani nescadentă.

2. Dobânda este calculată pentru o perioadă în care obligația principală nu era scadentă.

Potrivit celor menționate în cuprinsul anexei la decizie dobânda a fost calculată pentru perioada 20.01.2012-01.04.2012.

Potrivit aceleiași anexe dobânda a fost calculată începând cu data de 20.01.2012 asupra unei sume de bani pentru care contestatara a fost obligată la plată prin Decizia x.

Astfel decizia emisă de către AFP a municipiului Zalău nu este doar nelegală ci și illogică începând a se calcula dobânda pentru o obligație principală cu 10 zile înainte ca respectiv obligație să ia naștere.

Prin urmare AFP a municipiului Zalău a procedat în mod nelegal la calcularea dobânzii impunându-se în consecință anularea deciziei. De asemenea solicită calcularea dobânzii începând cu data de 20.02.2012 ca fiind termenul de scadență al acesteia.

3. Decizia a fost emisă cu nerespectarea prevederilor legale

Decizia a fost emisă cu nerespectarea dispozițiilor legale cu privire la cuprinsul deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii. Potrivit dispozițiilor art. 119 alin.(4) cod procedură fiscală “dobânzile și penalitățile se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Prin Ordinul ANAF nr. 1438/2009 completat prin Ordinul ANAF 1850 s-a stabilit modelul de decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii. Potrivit acestui model în Anexa la decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii trebuie să se menționeze documentul prin care s-a individualizat creanța principală precum și suma asupra căreia se calculează dobânda.

În Anexa la decizie se specifică că, documentul prin care s-a individualizat suma de plată îl reprezintă decizia x documentul fiind însă incorect identificat din moment ce obligația de plată a fost stabilită prin decizia x.

În ceea ce privește mențiunile din anexa la decizie la rubrica “suma debit” este menționată suma de x lei iar prin Decizia x contestatara a fost obligată la plata sumei de x lei.

În considerarea celor arătate contestatara arată că sancțiunea care se impune este anularea deciziei.

4. Decizia x, care constituie titlu de creanță prin care s-a individualizat obligația principală este nelegală și netemeinică.

Contestatara menționează că acest motiv de contestație este aplicabil numai în situația în care se consideră că în pofida a ceea ce este stipulat în cuprinsul anexei la decizie, calcularea dobânzii s-a făcut nu ca urmare a neîndeplinirii de către acesta în termenul legal a obligației de plată rezultată din cuprinsul Deciziei x ci ca urmare a neîndeplinirii obligației de plată rezultată din cuprinsul deciziei x.

Decizia x este nelegală și netemeinică fiind emisă de un organ fiscal necompetent.

De asemenea contestatara solicită suspendarea soluționării contestației în temeiul art. 214 alin.(1) lit b cod procedură fiscală până la soluționarea cauzei ce formează

obiectul Dosarului x aflat pe rolul Judecătoriei Zalău și prin care s-a contestat legalitatea Deciziei x.

II. Prin Decizia nr. x din data de x referitoare la obligațiile de plată accesorii au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă de x lei .

Potrivit Anexei la această decizie documentul prin care s-a individualizat suma de plată asupra căreia s-au calculat obligațiile accesorii este Decizia nr. x.

Perioada pentru care s-au calculat obligațiile fiscale accesorii este intervalul 20.01.2012-01.04.2012.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatarile organelor de control fiscal, susținerile contestatarii precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

În fapt prin Decizia nr. x din data de 11.04.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii, în baza prevederilor art. 88 lit.c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală pentru plata cu întârziere a impozitului pe venit s-au calculat accesorii în sumă de x lei.

Conform anexei la Decizia nr. x din data de x documentul prin care s-a individualizat suma de plată este Decizia nr. x din data de x.

Din cuprinsul acestei anexe reiese faptul că dobânda a fost calculată pentru perioada 20.01.2012-01.04.2012.

Dna x formulează contestație împotriva Deciziei nr. x din data de x referitoare la obligațiile de plată accesorii solicitând anularea acesteia ca netemeinică și nelegală.

În susținerea acestei cereri arată următoarele:

1. Obligația principală de plată nu a ajuns la scadență

Din cuprinsul Deciziei și a anexei la aceasta rezultă că obligația accesorie constând în plata sumei de x lei a fost stabilită în sarcina Contestatarii ca urmare a neîndeplinirii de către aceasta a obligației principale de plată în cuantum de x lei, obligație care ar fi fost stabilită prin Decizia x.

Ca o mențiune contestatara arată că până la data redactării contestației nu i-a fost comunicată Decizia x, drept urmare orice obligație de plată care ar fi stabilită în sarcina sa prin decizia menționată nu a ajuns la scadență.

Contestatarii i-a fost comunicată Decizia x decizie prin care s-a stabilit în sarcina suma de x lei reprezentând obligație fiscală principală, suma de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere.

Astfel exceptând data emiterii celor două decizii suma datorată de către contestatară este diferită. Astfel prin Decizia x s-a stabilit ca și cuantum de plată suma de x lei pe când prin Decizia x s-a stabilit în sarcina suma de x lei reprezentând obligație fiscală principală, suma de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere.

În baza celor de mai sus contestatara susține că este vorba despre două decizii diferite și că Decizia x nu i-a fost comunicată niciodată. Astfel în lipsa comunicării așa cum este prevăzut la art. 111 alin.(2) din Codul de procedură fiscală termenul de plată al sumei prevăzute în cadrul acesteia nu este încă determinat, în consecință obligația principală care ar fi fost stabilită în sarcina contestatarii nu a ajuns la scadență.

Arătând cele de mai sus contestatara solicită constatarea faptului că decizia este netemeinică și nelegală fiind emisă cu nerespectarea prevederilor imperative ale art. 19 din codul de procedură fiscală, stabilind în sarcina contestatarii o obligație de plată a dobânzii aferente unei sume de bani nescadentă.

2. Dobânda este calculată pentru o perioadă în care obligația principală nu era scadentă.

Potrivit celor menționate în cuprinsul anexei la decizie dobânda a fost calculată pentru perioada 20.01.2012-01.04.2012.

Potrivit aceleiași anexe dobânda a fost calculată începând cu data de 20.01.2012 asupra unei sume de bani pentru care contestatara a fost obligată la plată prin Decizia x.

Astfel decizia emisă de către AFP a municipiului Zalău nu este doar nelegală ci și illogică începând a se calcula dobânda pentru o obligație principală cu 10 zile înainte ca respectiv obligația să ia naștere.

Prin urmare AFP a municipiului Zalău a procedat în mod nelegal la calcularea dobânzii impunându-se în consecință anularea deciziei. De asemenea solicită calcularea dobânzii începând cu data de 20.02.2012 ca fiind termenul de scadentă al acesteia.

3. Decizia a fost emisă cu nerespectarea prevederilor legale

Decizia a fost emisă cu nerespectarea dispozițiilor legale cu privire la cuprinsul deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii. Potrivit dispozițiilor art. 119 alin.(4) cod procedură fiscală “dobânzile și penalitățile se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Prin Ordinul ANAF nr. 1438/2009 completat prin Ordinul ANAF 1850 s-a stabilit modelul de decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii. Potrivit acestui model în Anexa la decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii trebuie să se menționeze documentul prin care s-a individualizat creanța principală precum și suma asupra căreia se calculează dobânda.

În Anexa la decizie se specifică că, documentul prin care s-a individualizat suma de plată îl reprezintă decizia x documentul fiind însă incorect identificat din moment ce obligația de plată a fost stabilită prin decizia x.

În ceea ce privește mențiunile din anexa la decizie la rubrica “suma debit” este menționată suma de x lei iar prin Decizia x contestatara a fost obligată la plata sumei de x lei.

În considerarea celor arătate contestatara arată că sancțiunea care se impune este anularea deciziei.

4. Decizia x, care constituie titlu de creanță prin care s-a individualizat obligația principală este nelegală și netemeinică.

Contestatara menționează că acest motiv de contestație este aplicabil numai în situația în care se consideră că în pofida a ceea ce este stipulat în cuprinsul anexei la decizie, calcularea dobânzii s-a făcut nu ca urmare a neîndeplinirii de către acesta în termenul legal a obligației de plată rezultată din cuprinsul Deciziei xci ca urmare a neîndeplinirii obligației de plată rezultată din cuprinsul deciziei x.

Decizia x este nelegală și netemeinică fiind emisă de un organ fiscal necompetent.

De asemenea contestatara solicită suspendarea soluționării contestației în temeiul art. 214 alin.(1) lit b cod procedură fiscală până la soluționarea cauzei ce formează obiectul Dosarului x aflat pe rolul Judecătoriai Zalău și prin care s-a contestat legalitatea Deciziei x.

În ceea ce privește punctul 1 al contestației aratăm următoarele:

În fapt în temeiul prevederilor legale la persoana fizică autorizată x s-a efectuat inspecția fiscală generală și a cuprins perioada 01.04.2009-31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată.

Urmare inspectiei fiscale s-a stabilit de plată în sarcina petentei taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei emitându-se în acest sens Decizia de impunere nr. x.

În ceea ce privește afirmatia Contestatoarei referitoare la faptul că nu i-a fost comunicată Decizia x precizăm acesteia că, data de 30.01.2012 reprezintă data comunicării Deciziei x respectiv data când contribuabila a primit decizia și a luat la cunostință despre constatările acesteia, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul contestației.

Referitor la faptul că prin "Decizia nr. x s-ar fi stabilit în sarcina Contestatoarei obligatia de plată a sumei în cuantum de x lei, pe când, în bazax x lei x lei ..." arătăm Contestatoarei faptul că, conform fișei analitice pe plătitor, la data debitării deciziei de impunere x, avea achitată în plus suma de x lei rezultată din deconturile de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative de tva.

Astfel așa cum rezultă din Anexa la x din x12 suma asupra căreia au fost calculate accesorii pentru intervalul 20.01.2012-01.04.2012 este suma x: x.

În ceea ce privește invocarea de către Contestatoare a prevederilor art. 111 alin .(2) din Ordonanța 92/ privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, arătăm acesteia faptul că, în cauză este vorba de Decizia x, nerespectarea termenelor de plată înscrise în aceasta atragând după sine executarea silită a obligațiilor neachitate, în condițiile CAP. VIII din același act normativ.

În concluzie în cauză este vorba de Decizia nr. x data de 30.01.2012, rezultată din Anexa la DECIZIA x din 11.04.2012, este o dată de referință la care se raportează respectarea termenului de plată a obligației stabilită prin Decizia nr. x.

În ceea ce privește cerința de la punctual 2 al contestației arătăm Contestatoarei că, în cauză fiind taxa pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia nr. x, și neachitată până la data de x s-au calculat potrivit prevederilor legale accesorii.

Astfel potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(...)

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale."

În concluzie pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, în cazul supus soluționării Contestatoarea datorează suma de x lei reprezentând dobândă conform Deciziei x din data de x.

Așa cum rezultă din Decizia nr. x data scadentei taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și neachitată a început să curgă din data de 27 aprilie 2009 (anexa

3 la RIF nr.x în baza căruia a fost emisă decizia de impunere) și nu data 20.02.2012 cum eronat se arată prin contestația formulată, până la data de 20.01.2012 stabilindu-se accesorii prin Decizia nr. x.

În ceea ce privește punctual 3 al contestației, arătăm Contestatoarei faptul că, în cauză este vorba de Decizia nr. x data de 30.01.2012 fiind data comunicării deciziei și de referință față de care se stabilește respectarea termenelor de plată înscrise în decizie.

Anexa la decizie nu este titlu de creanță, nu este un act administrativ fiscal, este un act administrativ, care potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 nu este susceptibil de a fi contestat. Potrivit aceluiași prevederi **“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.**

Referitor la “mențiunile din anexa la Decizie de la rubrica “suma debit” după cum s-a aratat și la punctul 1 al deciziei suma de x lei reprezintă debit neachitat la data de 20.01.2012 din debitul stabilit prin Decizia x.

În ceea ce privește punctual 4 al contestației Decizia nr. x s-a emis ca urmare **“a neîndeplinirii de către Contestatoare, în termenul legal, a obligației de plată rezultată din cuprinsul Deciziei x”** cum bine a subliniat Contestatoarea prin contestația formulată.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia **“Decizia x este nelegală și netemeinică fiind emisă de un organ fiscal incompetent”** învederăm contestatarii faptul că, din documentele existente la dosarul fiscal al persoanei fizice a rezultat că această decizie a fost emisă urmare inspecției fiscale generale desfășurate pentru perioada 01.04.2009-31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată.

Urmare inspecției fiscale s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală înregistrat la AIF sub nr.x în baza acestuia emitându-se Decizia de impunere nr. x pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

În drept potrivit art. 109 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

(...).”

În ceea ce privește cererea referitoare la suspendarea soluționării contestației, în baza prevederilor art. 214 alin.(1) lit.b) potrivit căruia **“b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări”** se reține faptul că potrivit prevederilor Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

aprobate prin Ordinul 2137/2011 al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, pct. 10.7. **“Organul de soluționare competent poate suspenda procedura de soluționare a contestației, la cererea contestatorului, dacă acesta prezintă motive întemeiate...”**

Având în vedere că prin punctul 2 al deciziei DGFP Sălaj s-a pronunțat asupra faptului că, petenta datorează obligațiile stabilite prin Decizia nr. x iar motivele invocate nu sunt de natură să justifice suspendarea soluționării contestației, se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în continutul deciziei în temeiul prevederilor actelor normative invocate și ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge în totalitate ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de către x traducător autorizat pentru suma de x lei stabilită prin Decizia nr. x din x referitoare la obligațiile de plată accesorii.

2. Respinge ca neîntemeiată și nemotivată cererea referitoare la suspendarea soluționării contestației.

3. Prezenta decizie poate fi contestată potrivit legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

4 ex